

Ervaringsdeskundige Aaron over LHBTI inclusieve zorg

Maatschappelijke opvang moet een veilige en inclusieve plek zijn voor iedereen die ondersteuning nodig heeft. Toch ervaren mensen uit de LHBTIQ+ gemeenschap nog vaak drempels in de toegang tot opvang, zorg en begeleiding. Discriminatie, een gebrek aan veiligheid, handelingsverlegenheid en onvoldoende aandacht voor specifieke zorgbehoeften maken het voor deze groep extra moeilijk om passende hulp te vinden. Daarom werkte Valente mee aan een handboek LHBTIQ+ zorg waarin drie verhalen staan van mensen met ervaring met LHBTIQ+ en dakloosheid.

Dit is het verhaal van Aaron, de uitgeschreven tekst van zijn audiobijdrage die je [hier](#) kunt luisteren.

‘Ik ben Aaron, Aaron van den Dobbelsteen. Ik ben zelf trans man, ik identificeer me als non-binair en verder heb ervaring met de maatschappelijke opvang in de zin dat ik daar heb gewerkt.

Basiskennis

Ik hoor best nog wel veel mensen die zeggen van, ja mijn tante die is lesbisch, dus ik weet er alles van. De intentie is er dan vaak wel, maar ze hebben eigenlijk geen idee bijvoorbeeld van wat is nu eigenlijk genderidentiteit of wat betekenen al die letters van de LHBTIQ+.

Basiskennis is wat mij betreft dat je weet waar de letters voor staan. Daarnaast ook een stukje bewustwording wat het inhoudt maatschappelijk gezien om onder de queergemeenschap te vallen, omdat we in een cis, hetero, mononormatieve samenleving leven zit er wel degelijk verschil waardoor de queergemeenschap bijvoorbeeld ook last heeft van minderheidsstress. Daarnaast is het dus belangrijk om bewust te zijn ook van hoe sta ik er eigenlijk in, welke automatische gedachtes heb ik?

Uiteindelijk is het voor iedereen belangrijk om erkend te worden en wil iedereen bestaansrecht ervaren. Ik denk, als zorgverleners zich wat meer kunnen inleven doordat ze meer kennis hebben, dat het daardoor ook makkelijker is om bewoners of mensen waar ze mee werken om die ook echt te erkennen en om er voor ze te zijn.

Fouten maken

Best wel veel mensen hebben wel de intentie om het goed te doen, maar daardoor zijn ze juist ook weer bang om fouten te maken. Maar als je de basiskennis kent en je hebt de juiste

intentie, dan kun je het niet meer fout doen. En mocht je dan jezelf verspreken of zo, zeg dan even 'oh foutje', of lach of ga door; maak er geen groot ding van.

Wat ik bijvoorbeeld heb meegemaakt is dat iemand mij bij mijn oude naam noemde en die ging zo veel excuses maken, die ging helemaal in een of andere slachtofferrol waardoor het echt zeer ongemakkelijk werd voor allebei zeg maar. Ja dat hoeft niet, dat is voor niemand fijn natuurlijk.

Het is ook wel heel menselijk want ik heb bijvoorbeeld ook gehad met mijn kat. Ik was al in transitie, maar ik was zo gewend om te praten 'in vrouwtje dit, vrouwtje dat'... Dus ook mij overkomt het. Het is niet erg, maak er geen groot ding van, lach en ga door.

Inmiddels, op dit moment is het echt mijn vak om open te zijn; ik ben ervaringsdeskundige in zorg en welzijn. Daardoor ben ik dus snel open, maar niet altijd en heel eerlijk is het ook wel een beetje zwaar om continu die kartrekker te zijn op dit onderwerp. Het is echt superfijn en helpend als je andere mensen dingen, kwetsende dingen hoort zeggen over queermensen zeg maar, dat iemand dan daar wel iets van zegt om even een beetje meer nuance aan te brengen en om uit te leggen dat het kwetsend is voor mensen als je op een bepaalde manier praat.

Toen ik in transitie ging, ging ik werken bij een verpleeghuis. Dus ik wist dat er operaties zouden aankomen, dat heb ik meteen aangegeven bij de sollicitatie. Toen ik was aangenomen en zei mijn werkgever van 'ja ik vind het allemaal prima, maar die operaties die doe je dan maar in je eigen tijd.' Deze man had niet eens verkeerde intenties of verkeerde bedoelingen, maar ja dat is dan een voorbeeld en zo zijn er best wel meer.

Zichtbaarheid

Symbolen en zichtbaarheid zijn heel erg belangrijk. Zelf heb ik op iedere rugzak die ik heb een regenbooglintje. Een voorbeeldje, ik ging op mijn 39e weer studeren, superspannend. Ik kom daar aan en ik kijk naar het gebouw en dan staat gewoon bovenop het gebouw een regenboogvlag keimooi te wapperen in de wind - ik had meteen zo'n gevoel van oké ik mag hier zijn.

Het kan net zoals ik heb een lintje aan mijn tas. Sommige mensen hebben speldjes aan hun tas, je kunt bijvoorbeeld als zorgverlener een vlaggetje op je bureau zetten, gewoon een vlag voor of op je gebouw, regenboogsokken; je hebt eigenlijk best wel veel merchandise die je kunt gebruiken hiervoor - armbandjes, kan allemaal.

Durf ook vragen te stellen. Durf gewoon eerlijk te zijn: 'luister, ik heb wel iets van kennis, maar ik heb niet alle kennis. Hoe werkt het voor jou?' Dat is eigenlijk een hele basale vraag, maar dat is altijd goed.

Wat natuurlijk ook wel qua organisatie belangrijk is: zorg dat je formulieren inclusief zijn.

Ik vind het nog wel belangrijk om even te benoemen, want soms denken we eigenlijk van wie zijn deze mensen, hoeveel mensen zijn dit? Volgens het CBS is 18% van de Nederlanders boven de 15 jaar onder de queergemeenschap. Dat zijn dus zo'n 2,7 miljoen mensen. Dat is echt wel een fors onderdeel van deze maatschappij. Het is fijn als we met z'n allen eraan werken, dat zij ook ten volle kunnen voelen en ervaren dat ze ook hier mogen zijn.'

Download het handboek en lees meer verhalen in de [kennisbank van Valente](#).

